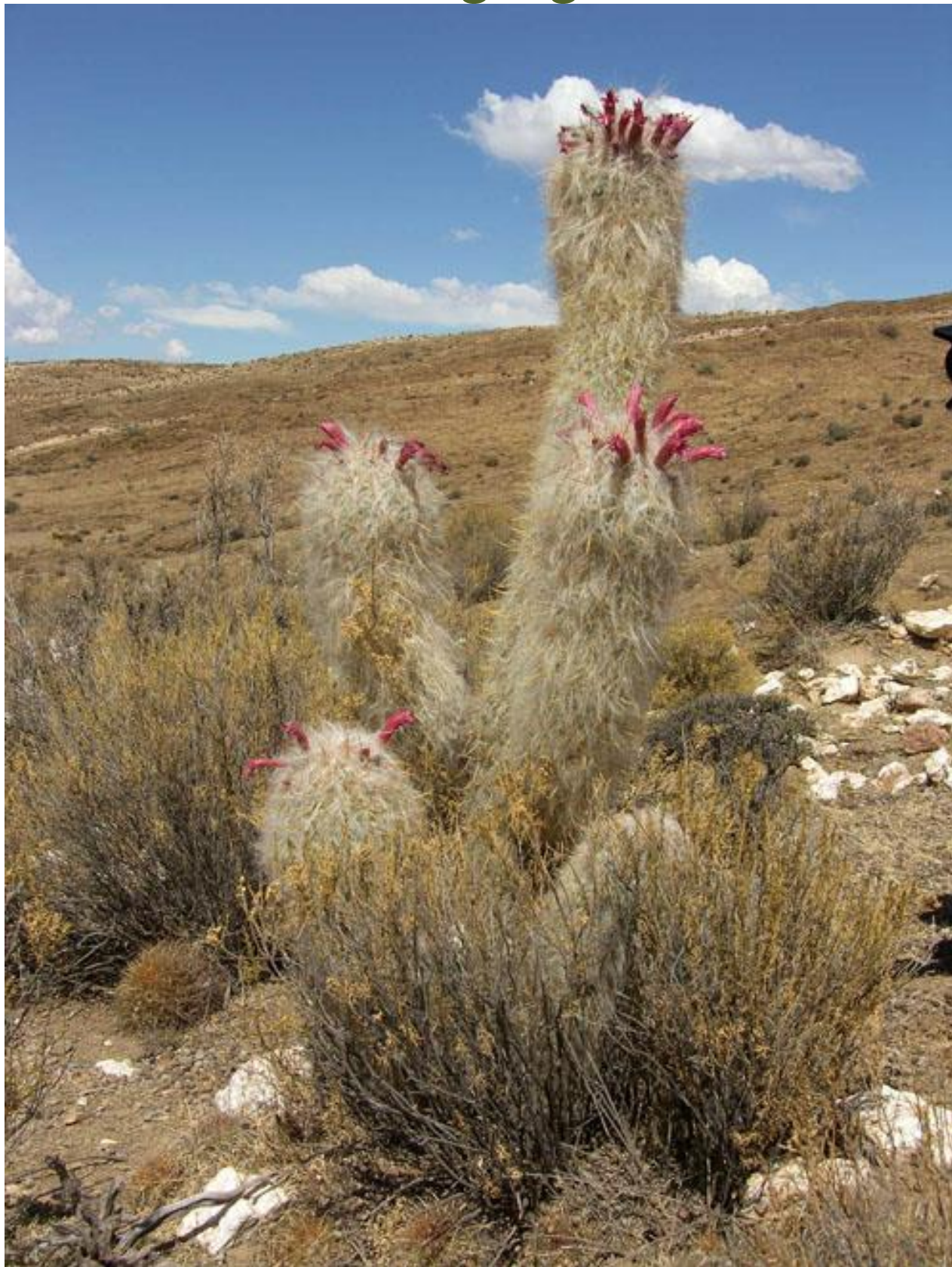




ZEECULENTA

23e Jaargang december 2014



Afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, “Succulenta”.

WWW.ZEECULENTA.NL



Bij Intratuin komen je ideeën tot bloei.



**Koudekerke
Galgeweg 5
Tel: 0118-551623**

"Zeeculenta" is het afdelingsnieuws van de afdeling Zeeland van de Nederlands-Belgische Vereniging van liefhebbers van cactussen en andere vetplanten, SUCCULENTA.

Opgericht 12 maart 1968.

De afdeling Zeeland komt maandelijks bijeen op de laatste vrijdag van de maand (met uitzondering van de maanden juli en december).

Plaats : Heer Arendshuis, Torenring 46, 4458 BC 's-Heer Arendskerke

Aanvang : 20.00 uur.

De afdelingscontributie bedraagt € 20,-- per jaar.

Gironummer 2645478 t.n.v. Succulenta Zeeland te Middelburg.

Bestuur :

Vacant

Sandra Kingsland

Kees de Bonte

Voorzitter/ Penningmeester

Secretaris

Bestuurslid

Secretariaat :

Maasstraat 11

4417 BB Hansweert

Tel.: 0113 – 851559

e-mail : cactus.sandra1969@gmail.com

Redactie :

Tonnie de Rijke

Piet van de Vrede

Bertus Spee

Hoofdredacteur

Redactielid

Redactielid

Redactie :

Noordweg 444

4333 KL Middelburg

Tel.: 0118 – 615047

e-mail : thonderi@hetnet.nl

Website :

www.zeeculenta.nl

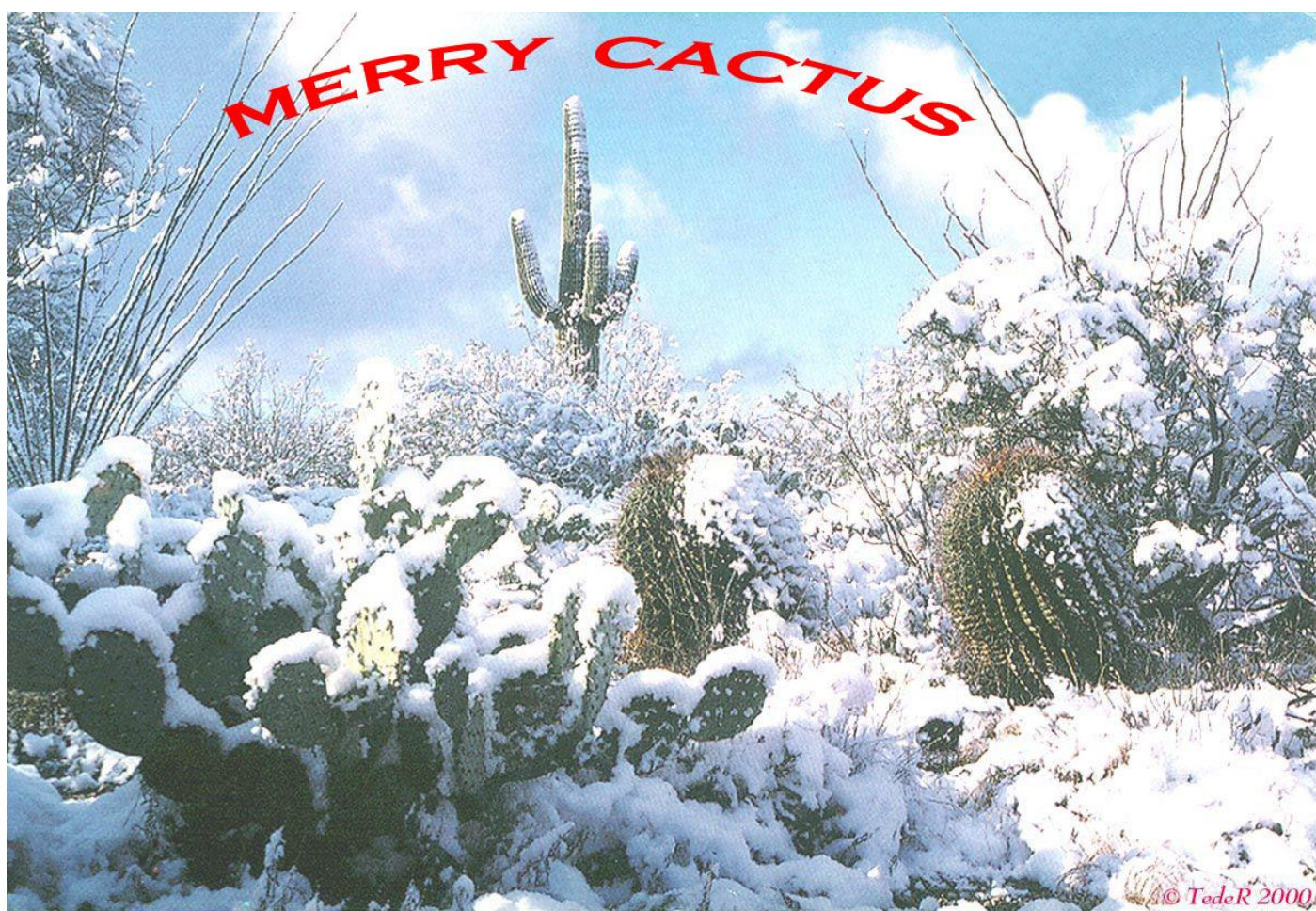
MEDEDELINGEN:

Heeft u uw contributie voor 2015 al betaald ?

Als u nog niet betaald heeft, verzoekt de penningmeester dit zo spoedig mogelijk te doen. Dit kan contant bij onze penningmeester, Sandra Kingsland, of door 20 euro over te schrijven naar,

Gironummer 2645478 tnv Succulenta Zeeland te Middelburg.

Dank voor uw medewerking
Sandra Kingsland, penningmeester



*Bestuur en redactie wensen u prettige
feestdagen en een voorspoedig 2015*



"RUTA NORTE", dagboek van een Copiapoa-expeditie door Noord-Chili in 2011 (vanaf 17-10-2011).

Tonnie de Rijke

Gelukkig zijn we op de hele route maar 1 of 2 auto's tegengekomen. Langs de rotswanden groeien dan wel dezelfde planten als boven op de bergpas, maar de één is nog mooier dan de ander. We fotograferen diverse bloeiende exemplaren van *Neoporteria curvispina* var. *garaventai*. Opvallend is het verschil in bloemkleur, van diep oranjebruin naar licht oranjegeel. Je moet er wel halsbrekende toeren voor uithalen, ze groeien tegen steile rot(s)wanden die allemaal bestaan uit breuksteen, dus een uitglijder is zo gemaakt. Na een klimpartij zit ik zo hoog dat ik het fototoestel van Henk aangereikt krijg via een menselijke ketting om foto's te maken. Op het moment dat je prachtfoto's hebt gemaakt en weer heelhuids beneden bent giert de adrenaline door je lijf. Er staan langs de route ook prachtexemplaren van *Trichocereus chilensis* en *Puya coerulea*. Als we lager komen staan de hellingen vol met de opvallende *Puya*'s. De op *Agaven/Yucca*'s lijkende planten staan hier volop in bloei met hun aparte bloeiwijze.



Puya coerulea

Eindelijk zijn we om vier uur en na 175 kilometer bergpas waarvan zeker 100 kilometer slecht onverhard bij de Ruta5. Dan scheuren we over de snelweg naar La Calera en hopen daar een hotel te vinden. Dat valt dus tegen, we hebben wel een uur rondgedoeld en niks gevonden, of het was zo abominabel goor dat we dan nog liever in de auto zouden slapen. Dan besluiten we door te rijden naar San Felipe. Inmiddels is het donker geworden en het is geen pretje om in Chili in het donker te rijden. Door San Felipe dolen we ook wel een uur in de rondte totdat we een taxichauffeur aanspreken die ons binnendoor naar een kuuroord toe rijdt. Tja, dat gaat ons budget te boven. Weer een andere taxichauffeur brengt ons in het pikkedonker over allerlei binnenwegen naar de doorgaande weg die naar Los Andes leidt. Het is geen lolletje in het donker, de Chilenen hebben wel verlichting, maar die laat soms nog al te wensen over. En dan de snelheidsremmers, die zie je dus niet in donker. We komen zonder brokken, hulde voor chauffeur Aad, in Los Andes en duiken gelijk het centrum in. In een mum van tijd vinden we om 10 uur Hotel-restaurant Plaza midden in het centrum. Een supermooi hotel tegen een prijs-kwaliteitverhouding voor de grote stad die we nog niet vaak tegengekomen zijn, meestal is de grote stad twee keer zo duur. Omdat ze hier toch pas om negen uur beginnen met eten kunnen we om elf uur nog aanschuiven in het restaurant, dat dezelfde superkwaliteit heeft als het hotel, wat heb ik heerlijk gegeten. Hier blijven we twee nachten, het is lekker kortbij Santiago, zodat we overmorgen zo naar het vliegveld kunnen rijden. Hopelijk krijgt Aad vannacht geen nachtmerries van de avontuurlijke route die ik had verzonnen en van de nachtelijke autorit.



Trichocereus chilensis

29 oktober 2011; Los Andes - Portillo - Complejo de Libertadores - Los Andes (241 km./101 foto's)

Jeetje, het eten gisteravond was heerlijk en nog niet verteerd, het ontbijtbuffet was van dezelfde uitmuntende kwaliteit, eitjes, fruithapje, yoghurtje, warme broodjes, tosti's en veel, heel veel koffie. Om negen uur vertrekken we, we willen de bergrit naar de Argentijnse grens vice-versa maken vandaag. En dat lijken er meer te willen vandaag, volgens mij gaan op zaterdag alle Chilenen goedkoop inkopen doen in Argentinië. Omdat ze hier ook op zaterdag aan de weg werken staan we soms wel een sigaartje lang stil in de file. Kunnen we mooi genieten van de besneeuwde Andestoppen die ons omringen. Het stijgen naar de grens op ruim 3.000 meter gaat niet echt geleidelijk, het grootste gedeelte is maar vals plat. Totdat je ineens tegen de reuzentoppen aan rijdt, er is geen weg te zien. Maar dan begint het, tegen de steile bergwand is een weg aangelegd, zigzaggend met vele haarspeldbochten gaat het supertraag omhoog. Je hebt pech als je achter één van de vele vrachtauto's terechtkomt, die kruipen als een slak naar boven. Voordeel is wel dat de passagiers mooie foto's door het openstaande raampje kunnen nemen. En het hooggebergtelandschap is hier adembenemend indrukwekkend. De naast de weg liggende, niet meer gebruikte, spoorweg hang soms boven metersdiepe ravijnen in het luchtledige.



Omdat die gekke Chilenen elke haarspeldbocht een nummer hebben gegeven, weten we dat we bij bocht 30 boven zijn. Kunnen we op de terugweg lekker aftellen. De grenspost is Zuid-Amerikaans chaotisch, gigantische files met vrachtauto's, bussen en personenauto's dat allemaal door elkaar krioelt. Voor de rest stelt het eigenlijk niks voor en er is ook niks te beleven, niet eens een restaurant oid. Het landschap compenseert heel veel, we zitten nu boven de sneeuwgrens en af en toe zie je plakaten langs de weg liggen. Dat betekent wel dat het er in combinatie met de wind stervenskoud is. We gaan dan de dertig bochten maar afdalen, jeetje nu zie je de kronkelweg beneden nog mooier, indrukwekkend staaltje van wegenbouw, hoe zouden ze dat in de winter doen?

In het dal lunchen we bij een wegrestaurantje en nuttigen een overheerlijk Chileens omeletje (Mmmmm). We pakken nog een zijweggetje richting Saladillo, maar komen dicht bij de grens met Argentinië een controlepost tegen waar we zonder vergunning niet verder mogen. Aan de overkant van een woeste rivier zien we wel cactussen groeien, maar helaas is er geen doorwaadplaats in de buurt. Om drie uur maken we dan de laatste cactusstop van deze vakantie, een zijweggetje van Ruta60 over de spoorweg bij een wildstromend riviertje. Mede door het riviertje is het hier een prachtig landschap omgeven door de vele wilde bloemen. We beklimmen een steile rotsheuvel waar we bloeiende *Trichocereussen* op zien staan. Of dit *Trichocereus chilensis* is betwijfelen we, ze zijn heel anders bedoornd dan de Tricho's die we eerder *chilensis* hebben genoemd. Een vraagteken? En als superafsluiting van deze vakantie ontdekken we planten die we nog niet eerder gezien hebben. Grasgroene planten van bolvormig tot zuiltjes van 30 centimeter vol met gifgroene bloemknoppen. Volgens het Tsjechische dagboek zou hier sporadisch *Pyrrhocactus andicola* voor moeten komen, maar bij bestudering van de boeken worden deze planten en *Horridocactus andicolus* tegenwoordig ondergebracht bij de zeer variabele soort *Neoporteria curvispina* of één van zijn vele variëteiten. Hij lijkt in ieder geval niet op de planten die wij eerder herkenden als dé *Neoporteria curvispina*. Waarschijnlijk hebben we of iets anders gevonden of één van de vele variëteiten. In ieder geval een mooi slot van deze cactusexpeditie. We zijn lekker op tijd, om vijf uur, terug in Los Andes en gaan nog lekker wat toeristje spelen in het centrum. We flaneren wat, nemen wat foto's van wat mooie gebouwen en hebben weer veel lol met de Chilenen. We bezoeken zelfs een museum waar natuurschilderijen tentoongesteld worden, best wel knap hoe de dieren geschilderd zijn. We pakken nog een terrasje en Henk en ik besluiten een ijsco te nemen. Drie bolletjes schepijs moet wel kunnen denken we. Alleen de bolletje zijn wel 5 keer zo groot als bij ons, dus zitten we met een halve liter ijs op een hoorn opgescheept in de meest fantastische kleuren. We hebben er nog net geen buikpijn van gekregen, maar het was wel heel erg lekker.



Pyrrhocactus andicola

We pakken nog een terrasje en Henk en ik besluiten een ijsco te nemen. Drie bolletjes schepijs moet wel kunnen denken we. Alleen de bolletje zijn wel 5 keer zo groot als bij ons, dus zitten we met een halve liter ijs op een hoorn opgescheept in de meest fantastische kleuren. We hebben er nog net geen buikpijn van gekregen, maar het was wel heel erg lekker.

's Avonds arriveert er een bus Belgen in het hotel, dat betekent een drukte van belang in het restaurant. Hopelijk hebben ze wel tijd voor ons. Nou dat viel reuze mee, terwijl de Belgen een standaardhap kregen, werden wij als "vaste" gasten, de tweede dag al, in de watten gelegd. Vooraf kregen we een Pisco-likeurtje aangeboden en omdat er twee van ons dat niet lustten kreeg ik ze toegeschoven. Bij likeur denk je aan limoen met een scheutje Pisco, maar de Chilenen draaien dit om, een fors glas Pisco met een scheutje limoen. Ik heb hier, samen met een lokaal biertje, de hele maaltijd van genoten. De derde voelde ik wel goed zitten, volgens mijn reisgenoten werd ik er lollig van. Aan de maaltijd was trouwens ook veel aandacht besteed, ik at Milanese op een manier bereid zoals ik het nog niet eerder gegeten had. Verrukkuluk! Na al die Pisco-likeur nam ik nog een pure Pisco en ben als een blok in slaap gevallen.

30/31 oktober 2011; Los Andes - Santiago - Parijs - Amsterdam - Middelburg (101 km./2 foto's en 10.000 vliegkilometers)

Na het gebruikelijke heerlijke ontbijtbuffet vertrekken we om negen uur voor de laatste kilometers. We zijn al om kwart voor elf bij het autoverhuurbedrijf en het inleveren van de auto levert weinig problemen op. De krasjes die erbij gekomen zijn vallen niet op en de ster in de voorruit valt onder de verzekering. Wel moeten we nog achteraf betalen voor de tweede chauffeur en de tol voor de wegen rond Santiago. Dat kan ons de kop niet kosten. Het autootje was toch maar liefst vier weken en 7.910 kilometers onze trouwe bondgenoot, no problems. Omdat onze vlucht pas om 16.50 uur vertrekt moeten we ons nog zes uur op het vliegveld vermaken. Dat doen we met wat rondneuzen in de winkeltjes, ik koop nog een Chili-sweater en een CD met Andesmuziek, wat eten en drinken. En bovenal veel herinneringen van de afgelopen vier weken ophalen. De douane levert hier ook al geen problemen op. De vier flessen Pisco, stenen, mineralen en kopererts in mijn koffer vonden ze waarschijnlijk "normaal". Over de vlucht kan ik kort zijn, beetje lang, vliegen is nog steeds geen hobby van me. Gelukkig hebben ze voor Aad een langebenenplaats zodat de stoel naast mij vrij is. Heb ik tenminste nog een beetje bewegingsruimte. Dat is wel nodig als je 13½ uur moet zitten. Tot overmaat van ramp kondigen ze ook nog aan als we al in de lucht zijn dat het cabinepersoneel staakt. Ze delen wel het hoognodige voedsel uit, maar geen drinken en eten verwarmen doen ze ook niet. Dus de warme maaltijd als koude salade moeten eten en geen broodjes bij het ontbijt, de afbakbroodjes verzorgen ze niet, dus alleen een bakje beleg zo opgegeten. Door het tijdsverschil zijn we om een uur of elf de 31e in Parijs. Hier gaan we maar wat eten en drinken, want de vlucht naar Amsterdam gaat pas om half twee. Hier wordt trouwens wel helemaal gescand door de douane, zelfs mijn schoenen moesten uit (de eerste keer deze vakantie). Dat vluchtje naar Amsterdam stelt niks voor, we zijn al tegen drieën op Schiphol, waar de douane geen aandacht aan ons schenkt. Mijn reisgenoten worden weer herenigd met partners en met een hartelijk "*Dat we dit nog mee hebben gemaakt!*" nemen we afscheid. Nu nog even treinen naar Middelburg en om zeven uur ben ik thuis. Na vier weken, 20.000 vliegkilometers, 7.910 autokilometers, vele loopkilometers en 4.200 foto's staat deze cactusexpeditie met stip op 1 van de acht cactusexpedities die ik tot op heden gemaakt heb.

GRACIAS POR SU VISITA
THANKS FOR YOUR VISIT

CHILE



**BERKENHOF'S TROPICAL ZOO:
HET ADRES VOOR FAMILIE-
EN KINDERFEESTEN,
SCHOOLREISIES OF GEWOON
EEN LEUK DAGJE UIT!**

**MEER DAN 50
DIERSOORTEN**

**FOSSIELENMIJN
& DINO EXPO**

**NIEUW! INDOOR
KIDSJUNGLE
(1200 M2)**

**GEZELLIG
RESTAURANT**



**Het LAND
van ANWB**

Leukste uitje van Zeeland



**LANGEWEEGJE 10A
KWADENDAMME
0113-649729
WWW.TROPICALZOO.NL**



**Berkenhof's
Tropical Zoo**



**Afzender redactie: redactie Zeeculenta
p/a. Noordweg 444
4333 KL Middelburg**